

utilització més sistemàtica o l'optimització de la figura de declaració responsable, així com la implantació de la signatura electrònica.

2. S'encomana al Govern i als comuns efectuar una revisió integral de la normativa i dels requeriments administratius obligatoris i que tenen una incidència en l'activitat econòmica, amb la finalitat d'evitar tràmits duplicats, costosos i innecessaris.

Disposició addicional

S'autoritza el Govern a concertar operacions de crèdit fins a un import de quinze milions d'euros per fer front a necessitats de tresoreria, amb la finalitat de donar compliment al que estableix l'article 1.

Disposició derogatòria

Queda derogada qualsevol disposició de rang igual o inferior que s'oposi al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera

S'encomana al Govern que, en el termini màxim de tres mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, mitjançant el decret legislatiu corresponent, el text complet de les lleis resultants de les modificacions introduïdes per la present Llei, en la Llei 31/2008, del 18 de desembre, de mesures de reactivació econòmica i en la Llei 93/2010, de 16 de desembre, de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social, i de racionalització i optimització dels recursos de l'Administració.

Prèviament a la seva publicació, el Govern ha de presentar a la Sindicatura els textos normatius als efectes de procedir al control de la legislació delegada segons s'estableix en l'article 59 de la Constitució. La Sindicatura emetrà o denegarà l'autorització per a la seva publicació en el termini màxim de trenta dies.

Disposició final segona

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 19 d'octubre del 2011, ha examinat el document que li han tramès els M. I. Srs. Ladislau Baró Solà, president del Grup Parlamentari Demòcrata, i Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, registrat en data 19 d'octubre del 2011, sota el títol **Proposició de llei de protecció contra el tabaquisme passiu ambiental**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en l'article que es citarà, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de llei.

2. D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de quinze dies, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 11 de novembre del 2011, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 19 d'octubre del 2011

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposició de llei de protecció contra el tabaquisme passiu ambiental

Exposició de motius

Els efectes negatius sobre la salut de les persones pel consum de tabac són reconeguts per la comunitat científica internacional. La gravetat d'aquestes conseqüències ha portat l'Organització Mundial de la Salut (OMS) a qualificar el tabaquisme com una epidèmia i a establir -entre els principis directors fixats en la seva convenció per lluitar contra aquesta epidèmia- la necessitat que hi hagi un compromís polític fort que comporti l'adopció de mesures per protegir tots els individus contra l'exposició al fum del tabac.

El tabaquisme passiu ambiental no és doncs una simple molèstia, sinó que constitueix un risc sanitari important per a qui s'hi exposa. En aquest sentit, la protecció de la salut -dret reconegut a l'article 30 de la Constitució- justifica l'adopció de mesures específiques de caràcter normatiu per lluitar eficaçment contra el tabaquisme passiu ambiental.

El 1991, dos anys després de l'entrada en vigor de la *Llei general de sanitat* i seguint les recomanacions d'aquesta, el Govern va aprovar el *Decret regulador del consum i la venda de tabac en determinades circumstàncies*, en el qual es declarava el tabac i els seus derivats com una substància nociva per a la salut de les persones i s'establí la prohibició de consumir tabac en certs espais d'accés públic. Aquesta norma va ser substituïda, el 2004, pel *Reglament pel qual es regulen determinats aspectes de la venda i el consum de productes del tabac*, el qual amplia i concreta les disposicions d'aquell Decret, especialment pel que fa a les limitacions relatives als espais en els quals no es pot fumar.

Amb aquesta Llei es fa un pas més: es dona un rang superior a la normativa i es complementen les disposicions que estableixen la protecció de les persones contra el tabaquisme passiu ambiental.

Amb les seves disposicions, l'exposició passiva al fum del tabac -que pot tenir lloc en domicilis i altres espais privats, en l'entorn laboral o en llocs públics tancats- queda limitada en relació amb certs espais laborals i els llocs públics tancats. La Llei reconeix concretament el dret de les persones a no estar exposades al fum del tabac en contra de la seva voluntat i, per tant, es garanteix el seu dret de no haver de patir els riscos sanitaris inherents a la inhalació del fum del tabac emès per terceres persones.

Formalment la Llei està estructurada en set articles i quatre disposicions finals. A més de concretar l'objecte de la Llei i de fixar els llocs on està prohibit fumar, l'articulat determina també altres aspectes com la senyalització dels espais, l'adequació de sales per a fumadors o els tipus d'infraccions. Les disposicions finals inclouen la modificació d'alguns textos legislatius, per adaptar-los a la normativa establerta en la Llei.

Article 1. Objecte

1. L'objecte d'aquesta Llei és assegurar a les persones no fumadores una protecció eficaç contra els fums emesos per la combustió de qualsevol producte de tabac en espais tancats d'accés públic i en l'entorn laboral col·lectiu.

2. A l'efecte d'aquesta Llei s'entén per producte de tabac qualsevol substància o manufacturat compost totalment o parcialment de tabac, que inclou fulles de tabac i/o concentrats de tabac.

Article 2. Llocs on està prohibit fumar

Cap persona pot fumar o sostenir tabac encès en els llocs següents:

- a) centres i establiments sanitaris i sociosanitaris
- b) centres d'ensenyament i guarderies
- c) centres d'atenció social
- d) establiments de l'Administració pública i parapública
- e) vehicles de transport públic de passatgers
- f) instal·lacions esportives tancades
- g) espais de lectura i d'exposició
- h) cinemes, teatres i sales d'espectacle
- i) zones d'accés públic en hotels, pubs, discoteques i sales de festes
- j) locals on es venguin o consumeixin aliments
- k) oficines d'atenció al públic
- l) comerços i centres comercials
- m) locals on s'elaborin, transformin, manipulin o preparin aliments
- n) sales d'ús públic en general

o) ascensors i elevadors

p) cabines telefòniques i caixers automàtics tancats

q) espais laborals tancats, que no siguin d'accés públic, on hi treballi més d'una persona.

Article 3. Senyalització

En els centres, establiments o llocs referits a l'article anterior, els titulars, encarregats o responsables dels mateixos s'hi han de col·locar els rètols necessaris, que els són facilitats pel ministeri responsable de la salut, on s'indica clarament la prohibició de fumar.

Article 4. Sales per a fumadors

1. La prohibició de fumar establerta als apartats i), j), k), l), n) i q) de l'article 2 no s'aplica en les zones que s'habilitin per fumar. Aquestes zones, degudament senyalitzades mitjançant els rètols que són facilitats pel ministeri responsable de la salut, són determinades pel titular del local públic o privat tenint en compte la seva superfície, el volum, la disposició, les condicions d'ús, d'aireig i de ventilació, i la necessitat de garantir la protecció de les persones no fumadores. El ministeri responsable de la salut ha de concretar reglamentàriament aquests criteris i pot verificar en tot moment l'adequació als mateixos així com el compliment del principi de protecció de les persones no fumadores, en les zones habilitades per fumar en els centres, establiments o llocs que en disposin.

2. La presència de menors de 16 anys està prohibida dins de les sales per a fumadors.

Article 5. Infraccions

L'incompliment de qualsevol de les disposicions establertes en aquesta Llei té la consideració d'infracció de caràcter sanitari i és sancionada d'acord amb allò que estableix la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989, modificada per la Llei 1/2009, del 23 de gener, de modificació de la Llei general de sanitat.

Article 6. Gradació de les infraccions

1. Les infraccions a les disposicions de la Llei es classifiquen en lleus i greus.

2. Són infraccions lleus:

- a) fumar en espais on està prohibit fer-ho
- b) habilitar sales per a fumadors que no compleixen els requisits establerts reglamentàriament
- c) no senyalitzar correctament els espais on està prohibit fumar
- d) no senyalitzar correctament les sales per a fumadors

e) tolerar la presència de tabac encès en espais on està prohibit fumar, en cas de ser el titular, l'encarregat o el responsable de l'espai.

3. Són infraccions greus:

a) deixar fumar deliberadament en espais on està prohibit fumar, en cas de ser el titular, l'encarregat o el responsable de l'espai

b) tolerar la presència de menors de 16 anys en les sales per a fumadors, en cas de ser el titular, l'encarregat o el responsable de l'espai.

Article 7. Òrgans de control

El Govern ha de determinar reglamentàriament els òrgans de l'Administració habilitats per al control del compliment de les disposicions d'aquesta Llei, per a la incoació dels expedients sancionadors i per a la imposició de sancions.

Disposició final primera

Es modifica l'article 69 de la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000, afegint-hi una nova lletra amb el redactat següent:

"i) Fumar, en l'exercici de les seves funcions, en llocs on la normativa vigent no ho permeti."

Disposició final segona

Es modifica l'article 103 de la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals, afegint-hi un nou número amb el redactat següent:

"16) Fumar al lloc de treball, quan la normativa vigent ho prohibeixi."

Disposició final tercera

El Govern ha de publicar els reglaments necessaris per a l'aplicació de la present Llei en el termini màxim de tres mesos des de la seva publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Disposició final quarta

Aquesta Llei entrarà en vigor als tres mesos de la seva publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

4- IMPULS I CONTROL DE L'ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN

4.4.1 Preguntes

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 19 d'octubre del 2011, ha examinat la pregunta amb resposta escrita del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup

Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 d'octubre del 2011, relativa a **la creació del Consell Assessor de Salut i Benestar per part del Ministeri de Salut i Benestar** i d'acord amb els articles 18 i 129 del Reglament del Consell General ha acordat admetre-la a tràmit i ordenar la seva publicació, (Reg. Núm. 1031).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 19 d'octubre del 2011

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Molt Il·lustre Senyor,

La sotasignada, Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, d'acord amb el que disposen els articles 129 i següents del Reglament del Consell General, formulo les preguntes següents perquè, en el millor termini, el Govern presenti, per escrit, les respostes corresponents.

Preguntes que es formulen al Govern relatives a la creació del Consell Assessor de Salut i Benestar per part del Ministeri de Salut i Benestar

Motivació

Al BOPA num.49-Any 23- 03.08.2011 es publica el Decret de creació del Consell Assessor de Salut i Benestar, com a "*màxim òrgan consultiu i assessor permanent del Govern per garantir el rigor i la coherència en la formulació i la sostenibilitat de les polítiques de salut*".

Partim d'una situació en la qual el model sanitari està esgotat i cal reflexionar sobre quines modificacions són les adequades, sense deixar de costat que hem de mantenir una sanitat de qualitat i sostenible. S'ha d'aconseguir un moment de reflexió per analitzar quines accions es poden dur a terme sense afectar la qualitat assistencial.

La presa de decisions de forma precipitada poden arribar a dur conflictes, confrontacions i malestars, generant intranquil·litat en els ciutadans i ciutadanes i preocupació entre els professionals. Una situació que en aquests moments ningú es pot permetre.

És important que les modificacions tant del model sanitari com del sistema sanitari es facin pactant amb tots els professionals sanitaris i arribant a acords amb criteris basats en l'evidència científica per no disminuir la qualitat assistencial.

No s'haurien de donar missatges que facin referència a possibles retallades a la sanitat, sinó que s'hauria de destacar que el que es vol és mantenir i augmentar la